

denne for Øje. Fakultetet har endelig oplyst, at Dr. Pedersen i Februar Maaned 1902 modtog et overordenlig hædrende Tilbud om Ansættelse som Professor ordinarius i Sprogvidenskab ved Universitetet i Basel, men at han mente at skyldte sit Fædreland at afslaa dette og at forblive knyttet til Københavns Universitet, selv under mindre gunstige ydre Omstændigheder end dem, der ved Antagelse af dette Tilbud vilde have aabnet sig for ham. Det er i dette Tilbud paa Grundlag af de af Dr. Petersen offentliggjorte videnskabelige Arbejder udtalt, at han maa anerkendes som den mest fremragende af hele den yngre Generation af Sprogforskere. I Henhold til det anførte skal man paa det bedste anbefale det her fremsatte Forslag.

Til 7. b.—m. Som i Finansloven for 1902—03.

Til 7. n. Som i Finansloven for 1902—03, jfr. Anmærkningerne til Forslaget (Rigsdagstidenden for 1901—02, Tillæg A. I., Sp. 1115—16) og Rigsdagstidenden for 1901—02, Tillæg B., Sp. 977—78, Nr. 84 og Sp. 1137—42.

Til 8. Denne Konto foreslaas forhøjet fra 6,100 Kr. med 1,000 til 7,100 Kr. Herom bemærkes følgende:

I Forbindelse med Universitetskvæsturens Omordning i Aaret 1862, navnlig saaledes at det sorøske Gods-, Kasse- og Regnskabsvæsen blev henlagt under Kvæsturen, blev der, jfr. Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1862—63, Side 199 (Rigsdagstidenden for 1861, Anhang A., Sp. 397—98), paa Universitetets Budget overført 200 Kr. fra Jordebogsudgifterne til Kvæsturudgifterne, dog med Undtagelse af Lønninger, saaledes at disse 200 Kr. bestemtes til Ekstraafskrivning for Bogholderen, og dette Beløb blev ved Ministeriets Resolution af 22. Juli 1879 forhøjet til 400 Kr. Dette sidst nævnte Beløb 400 Kr. fik ved Ministeriets Resolution af 26. Juli 1902 den forandrede Bestemmelse, at det, fra 1. April 1902 at regne, er blevet til Raadighed for Ekstraassistance i Universitetskvæsturens Kontorer i det hele, derunder altsaa ogsaa Bogholderkontoret. Endvidere har der under den samlede Lønningssum været et Beløb af 200 Kr. til Raadighed for Forvalteren i Kvæsturen til Udregning, hvilket fremdeles er Tilfældet ifølge Kvæsturens Lønningslov af 23. Maj 1902.

Ud over forommeldte to Beløb, tilsammen 600 Kr., til Ekstraassistance har der i en Række af Aar i de Rigsdagen forelagte Forslag til ny Lønningslov for Kvæsturen, senest i det den 5. Oktober 1900 i Folketinget fremsatte Forslag, været optaget et Beløb af 1,000 Kr. til ekstraordinær Assistance for Kvæstor, Bogholder, Kasserer, Kassekontrolør og Forvalter, jfr. Rigsdagstidenden for 1900—01, Tillæg A., Sp. 2151—52, ligesom der, jfr. Sp. 2155—56, til ekstraordinær Assistance for Sorø Akademi Kontor i Sorø blev foreslaaet 400 Kr. I det senest den 14. Februar 1902, fremsatte Lønningsforslag, der er blevet til Lov, findes disse Beløb ikke, og det er herom i Bemærkningerne til Forslaget, Rigsdagstidenden for 1901—02, Tillæg A. II., Sp. 4577, udtalt, at dette Spørgsmaal for Kvæsturens Vedkommende vil blive søgt ordnet paa en Finanslov, saaledes som det allerede er sket med det tilsvarende Spørgsmaal ved Akademiets Kontor i Sorø. Om sidst nævnte Afgørelse henvises til Finansloven for 1901—02, jfr. Anmærkningerne til Finanslovsforslaget i Rigsdagstidenden for 1900—01, Tillæg A., Sp. 1205—6, og til Finansloven for 1902—03, jfr. Anmærkningerne til Finanslovsforslaget i Rigsdagstidenden for 1901—02, Tillæg A. I., Sp. 1185—86. Paa Akademiets Udgiftspost 14., Forskellige løbende og ekstraordinære Udgifter, er der herefter tilkommet 600 Kr. til den ommeldte Ekstraassistance for Kontoret i Sorø.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om ogsaa for Kvæsturens Vedkommende at søge dette Spørgsmaal om Ekstraassistance bragt til Afgørelse skal henvises til, at Ønsket om at faa bevilget 1,000 Kr. hertil i Bemærkningerne til det i 1900—01 fremsatte Lønningslovsforslag, Rigsdagstidenden for 1900—01, Tillæg A., Sp. 2141, var grundet paa det særdeles ønskelige i, at samtlige Embedsmænd i Kvæsturen, derunder ogsaa Kassekontroløren, som hidtil slet ingen Medhjælp har haft, paa enkelte Tider af Aaret, navnlig i de 4 Terminer og Regnskabsafregelsestiden, kunde faa nogen Ekstrahjælp ved deres Arbejders Udførelse, for at Forretningerne kunne gaa deres behørig Gang. Hertil kan føjes, at Kassekontroløren til Tider selv har maattet betale den for ham aldeles nødvendige Ekstrahjælp, og at i øvrigt det længe følte Savn i Kvæsturen i det hele af een Bevilling til Ekstrahjælp i de sidste Aar er blevet endnu mere føleligt. Medens